

Sygn. akt VUa 27/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Andrzej Marek (spr.)

Sędziowie: SSO Jacek Wilga

SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z odwołania T. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 22 sierpnia 2013 roku

sygn. akt IV U 204/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy zmienił decyzję organu rentowego z dnia 8 maja 2013 r. w ten sposób, że zwolnił ubezpieczonego z obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami za okres od 21 marca 2013 r. do 10 kwietnia 2013 r. i oddalił odwołanie w pozostałej części. Sąd Rejonowy uznał, że otrzymany przez ubezpieczonego po ustaniu pracowniczego zatrudnienia zasiłek chorobowy nie był nienależnie pobrany, bowiem formalnie zawarta przez ubezpieczonego podczas trwania stosunku pracy i po jego ustaniu umowa zlecenia nie była wykonywana, zatem nie stanowiła tytułu do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego.

Apelację od tego wyroku złożył organ rentowy podnosząc zarzuty:

- naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię w szczególności art. 13 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U Nr 60, poz. 636 ze zm.) poprzez zwolnienie ubezpieczonego z obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami od 21 marca 2013 r. do 10 kwietnia 2013 r.

- sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią zabranego w sprawie materiału poprzez przyjęcie, że wnioskodawca w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie wykonywał działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem społecznym.

Skarżący wniósł o zmianę w całości zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie była zasadna.

Przede wszystkim podkreślić należy, iż świadczenie w postaci zasiłku chorobowego otrzymywanego przez wnioskodawcę w spornym okresie nie było nienależne, a zatem nie powinno podlegać zwrotowi. Z treści art. 13 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa wynika, iż przesłanką pozbawienia ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego (w tym wypadku stosunku pracy) jest kontynuowanie przez osobę niezdolną do pracy działalności zarobkowej (lub podjęcie takiej działalności) stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

W przypadku ubezpieczonego chodziło zatem o rzeczywiste wykonywanie (zawartej przez niego jeszcze w trakcie trwania stosunku pracy) umowy z firmą (...). Umowa ta miała charakter ramowy (dawała potencjalną jedynie możliwość pośredniczenia przez ubezpieczonego w sprzedaży usług zleceniodawcy) . Z materiału dowodowego zebranego przez Sąd Rejonowy wynika przy tym jednoznacznie, że ubezpieczony – ze względu na swój stan zdrowia i związaną z tym niezdolność do pracy - w spornym okresie nie wykonywał żadnych czynności wynikających z tej umowy, a tylko faktyczne podejmowanie czynności polegających na prowadzeniu (kontynuowaniu) działalności zarobkowej mogłoby zostać uznane za uzyskanie przez ubezpieczonego po 28 lutego 2013 r. tytułu do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym i - w konsekwencji pozbawienie ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego z tytułu stosunku pracy zgodnie z treścią powołanego wyżej art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej.

W apelacji słusznie natomiast wskazuje się na pewną niekonsekwencję Sądu Rejonowego, który oddalił w części odwołanie wobec rozwiązania przedmiotowej umowy zlecenia. Skoro bowiem umowa ta - ze względów wskazanych powyżej – nie mogła stanowić tytułu do objęcia wnioskodawcy dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, to jej rozwiązanie nie miało wpływu na ocenę prawa wnioskodawcy do zasiłku chorobowego za okres od 1 marca 2013 r. do 20 marca 2013 r. Sąd odwoławczy jednak - ze względu na niezłożenie apelacji przez ubezpieczonego i obowiązujący w postępowaniu cywilnym zakaz zmiany lub uchylenia orzeczenia na niekorzyść strony wnoszącej apelację (art. 384 k.p.c.) – nie mógł dokonać w tym zakresie korekty zaskarżonego wyroku.